

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 145/17
U Luxembourggu 20. prosinca 2017.

Presuda u predmetu C-102/16
Vaditrans BVBA/Belgische Staat

U sektoru cestovnog prometa, vozači ne mogu u svojem vozilu provoditi redovno tjedno razdoblje odmora na koje imaju pravo

Nasuprot tome, skraćeno tjedno razdoblje odmora može se pod određenim uvjetima provoditi u vozilu

Vaditrans, prijevoznik koji ima sjedište u Belgiji, u kolovozu 2014. podnio je Raad van State (Državno vijeće, Belgija) tužbu za poništenje belgijskog kraljevskog dekreta na temelju kojeg se može izreći novčana kazna od 1800 eura kada vozač kamiona svoje redovno tjedno razdoblje odmora provede u svojem vozilu. Vaditrans smatra da predmetni Kraljevski dekret nije u skladu s načelom zakonitosti kazni jer zabranjuje i sankcionira to da se redovno tjedno razdoblje odmora provodi u vozilu iako uredba Unije koja se odnosi na to područje¹ ne propisuje takvu zabranu. Nasuprot tome, Belgijska država smatra da iz predmetne uredbe jasno proizlazi da vozač ne smije provoditi svoje redovno tjedno razdoblje odmora u svojem vozilu i da se novčanom kaznom koju u tu svrhu predviđa belgijski propis samo provodi zabrana sadržana u toj uredbi.

Predmetna uredba Unije, kojom se usklađuje socijalno zakonodavstvo u području cestovnog prometa, vozačima nalaže da uzmu redovno dnevno razdoblje odmora od najmanje jedanaest sati (koje se pod određenim uvjetima može skratiti na najmanje devet sati) i redovno tjedno razdoblje odmora od četrdeset i pet sati (koje se pod određenim uvjetima može skratiti na najmanje dvadeset i četiri sata). U Uredbi se dodaje da se, kada vozač odluči to učiniti, dnevna razdoblja odmora i skraćena tjedna razdoblja odmora izvan sjedišta mogu provesti u vozilu ako ono ima pogodno mjesto za odmor svakog vozača ako je vozilo u mirovanju².

Raad van State pita Sud da pojasni zahtjeve predviđene Uredbom. Konkretno pita treba li smatrati da Uredba sadržava prešutnu zabranu da se redovno tjedno razdoblje odmora provodi u vozilu. Ako je tomu tako, Raad van State pita povređuje li Uredba načelo zakonitosti kaznenih djela i kazni time što jasno i izričito ne propisuje tu zabranu.

U svojoj danas donesenoj presudi Sud najprije utvrđuje da se uvijek kada se u Uredbi upućuje zajednički na pojmove „redovno tjedno razdoblje odmora” i „skraćeno tjedno razdoblje odmora” koristi opći izraz „tjedno razdoblje odmora”. Međutim, kad je riječ o mogućnosti provođenja razdoblja odmora u vozilu, u Uredbi je upotrijebljen opći izraz „dnevno razdoblje odmora” – koji obuhvaća redovna i skraćena dnevna razdoblja odmora – i poseban izraz „skraćeno tjedno razdoblje odmora”. **Sud smatra da, s obzirom na to da zakonodavac Unije nije upotrijebio opći izraz „tjedno razdoblje odmora” kako bi obuhvatio obje vrste tjednih razdoblja odmora, iz toga očito proizlazi da je on imao namjeru vozaču omogućiti da skraćena tjedna razdoblja odmora provodi u vozilu i suprotno tome zabraniti mu da učini isto s redovnim tjednim razdobljima odmora.**

Sud nadalje dodaje da je **osnovni cilj Uredbe poboljšati radne uvjete zaposlenika u sektoru cestovnog prijevoza i opću cestovnu sigurnost**. Zakonodavac je tako htio da vozači imaju

¹ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL 2006., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167.)

² Riječ je o članku 8. stavku 8. Uredbe br. 561/2006.

mogućnost provoditi svoja redovna tjedna razdoblja odmora u mjestu koje pruža prilagođene i prikladne uvjete smještaja. Međutim, kabina kamiona ne predstavlja mjesto za odmor koje je prilagođeno razdobljima odmora koja su dulja od dnevnih razdoblja odmora i skraćених tjednih razdoblja odmora. Sud stoga utvrđuje da bi, kada bi morao zaključiti da se redovna tjedna razdoblja odmora mogu provoditi u vozilu, to značilo da vozač može sva svoja razdoblja odmora provesti u kabini vozila, **što bi očito bilo protivno cilju poboljšanja radnih uvjeta vozača čijem ostvarenju teži Uredba.**

Naposljetku, Sud ističe da je Komisija tijekom postupka donošenja Uredbe predložila da vozači imaju mogućnost provesti sva razdoblja odmora (to jest kako skraćena i redovna dnevna razdoblja odmora tako i skraćena i redovna tjedna razdoblja odmora) u vozilu. Međutim, taj je prijedlog nakon toga izmijenjen kako bi se samo jedno skraćeno tjedno razdoblje odmora izvan sjedišta moglo provesti u vozilu, isključujući redovno tjedno razdoblje odmora, i to u cilju zaštite dobrobiti i higijenskih uvjeta vozača. **Sud smatra da ta izmjena jasno pokazuje da je zakonodavac imao namjeru isključiti mogućnost povodenja redovnih tjednih razdoblja odmora u vozilu.**

Sud zaključuje da Uredba Unije kojom se usklađuje socijalno zakonodavstvo u području cestovnog prometa očito sadržava zabranu da vozači provode svoje redovno tjedno razdoblje odmora u vozilu.

Kad je riječ o drugom pitanju koje je postavio Raad van State, Sud podsjeća da se načelom zakonitosti kazni zahtijeva da propisi Unije jasno definiraju povrede i sankcije kojima se te povrede kažnjavaju. Međutim, s obzirom na to da je zabrana provođenja redovnog tjednog razdoblja odmora u vozilu očito sadržana u Uredbi i da ona propisuje obvezu država članica da sankcioniraju povrede³, načelo zakonitosti kazni nije povrijeđeno. Stoga je na državama članicama da utvrde koje su sankcije prikladne za jamčenje dosega i učinkovitosti Uredbe osiguravajući pritom da se te sankcije izreknu pod materijalnim i postupovnim uvjetima koji odgovaraju onima koji se primjenjuju na povrede nacionalnog prava koje su slične naravi i važnosti.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 29641063205

³ Riječ je o članku 19. Uredbe br. 561/2006.